REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-2960/23-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te sudske savjetnice Nele Petrović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Vinka Lujaka iz Dubrovnika, Vicina 9, zastupanog po opunomoćenici Marini Maslek Novevskoj, odvjetnici u Dubrovniku, Vukovarska 24, protiv tuženika Državnog inspektorata Republike Hrvatske, Područnog ureda Split, Ispostave u Dubrovniku, Dubrovnik, Vukovarska 16, radi uklanjanja građevine, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude i rješenja Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Usl-1273/22-11 od 19. svibnja 2023., na sjednici vijeća održanoj 14. svibnja 2024.

presudio je

I. Žalba tužitelja se usvaja.
Poništavaju se presuda i rješenje Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 15 Usl-1273/22-11 od 19. svibnja 2023.

II. Poništava se rješenje Državnog inspektorata Republike Hrvatske, Područnog ureda Split, Ispostave u Dubrovniku, KLASA: UP/I-362-02/22-02/395, URBROJ: 443-02-03-21-22-2 od 28. travnja 2022.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak spora u iznosu od 414,76 EUR roku od 60 dana od primitka ove presude.

Obrazloženje

1. Presudom prvostupanjskog upravnog suda odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje, podredno, oglašavanje ništavim rješenja tuženika, KLASA: UP/I-362-02/22-02/395, URBROJ: 443-02-03-21-22-2 od 28. travnja 2022. i obustavu postupka inspekcijskog nadzora. Sudskim rješenjem, istog poslovnog broja i datuma, odbijen je zahtjev tužitelja za odgodnim učinkom tužbe (točka I.) i odbijen zahtjev tužitelja za naknadom troškova spora (točka II.).

2. Rješenjem tuženika naloženo je tužitelju, kao investitoru, da u roku od 120 dana ukloni ogradu dužine 23,85 m, visine 2 m i odrinu maksimalnih tloc. dimenzija 7,55 m i 2,50 m, visine 2, 48 m, sve izgrađeno na kč. 806/1 k.o. Dubrovnik (stara izmjera) odnosno na kč. 3273/1 k.o. Dubrovnik (nova izmjera) u Dubrovniku, Vicina 9, u kulturno-povijesnoj cjelini upisanoj u Registar kulturnih dobara RH pod brojem Z-3818, uz daljnja popratna utvrđenja.

3. Protiv prvostupanjske presude i rješenja tužitelj je podnio žalbu zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U razlozima žalbe, u bitnome, ne osporava da je bio prisutan prilikom inspekcijskog pregleda obavljenog 8. travnja 2022., ali ustraje u prigovorima da mu zapisnik nije dostavljen na zakonom propisani način, jer je dostavljen putem elektroničke pošte njegovoj opunomoćenici prije nego li je punomoć za zastupanja uopće dostavljena u spis predmeta, a što predstavlja povredu stranke na sudjelovanje u postupku. Drži da nije postupio protivno Generalnom urbanističkom planu grada Dubrovnika, već je spornu ogradu izgradio sukladno odredbi članka 2. stavka 1. Pravilnika o jednostavnim i drugim građevinama i radovima („Narodne novine“, broj: 112/17., 34/18., 36/19., 98/19. i 31/20., dalje: Pravilnik), jer odrina ima površinu manju od 20 m^2, a ograda visinu manju od 2,2 m. Dokazi predloženi po tužitelju nisu izvedeni niti je sud obrazložio zašto ti dokazi nisu izvedeni. Pojašnjava da je gradnja predmetne ograde bila nužna zbog sprječavanja nasilja i nastupa nenadoknadive štete tužitelju i njegovoj supruzi jer je posjednik susjedne nekretnine, s druge stane predmetne ograde, osuđen za kazneno djelo prijetnje na štetu tužiteljeve supruge, a koje kazneno djelo je počinjeno upravo na mjestu na kojem je postavljena ograda. Unatoč brojnim intervencijama policije i uvjetnoj osudi počinitelja, uznemiravanja i zastrašivanje od strane tog susjeda se i dalje nastavljaju, zbog čega je tužitelj bio prisiljen postaviti nadzorne kamere i predmetnu ogradu i odrinu, kako bi sebe i suprugu zaštitio od daljnjih činjenja kaznenih djela na štetu sebe i supruge i spriječio daljnje oštećivanje i uništavanje imovine. Stoga smatra da je osporenim rješenjem tuženika povrijeđen zakon na njegovu štetu. Slijedom svega navedenog, predlaže poništiti prvostupanjsku odluku i usvojiti žalbu.

4. Tuženik, iako uredno pozvan, nije dostavio odgovor na žalbu.

5. Žalba je osnovana.

6. Ispitujući prvostupanjsku presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, pri čemu sukladno članku 73. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS), na razloge ništavosti pojedinačne odluke po službenoj dužnosti, ovaj Sud nalazi da je osporenom presudom i rješenjem tuženika povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

7. Prvostupanjskom presudom ocijenjeno je da su, u konkretnom slučaju, ostvareni uvjeti za primjenu odredbe članka 113. stavka 1. točke 1. Zakona o Državnom inspektoratu („Narodne novine“, broj: 115/18. i 117/21.), prema kojoj, u provedbi inspekcijskog nadzora, građevinski inspektor rješenjem naređuje vlasniku/investitoru uklanjanje građevine, odnosno njezinog dijela ako je izgrađena bez izvršne građevinske dozvole, kao i da su odrina i ograda izgrađene suprotno odredbama Generalnog urbanističkog plana Grada Dubrovnika („Službeni glasnik Grada Dubrovnika“, broj: 10/05., 10/07., 8/12., 3/14., 9/14., 4/16., 25/18. i 13/19., dalje: GUP Grada Dubrovnika), zbog čega da nema mjesta primjeni odredbe članka 1. stavka 2. Pravilnika.

8. Ovaj Sud ne može prihvatiti osnovanim razloge prvostupanjskog upravnog suda prema kojima odrina predstavlja građevinu kakvu ima u vidu Zakon o gradnji („Narodne novine“, broj: 153/13., 20/17., 39/19 i 125/19.), a za gradnju koje je potrebno ishoditi građevinsku dozvolu.

9. Ovo iz razloga jer je odredbom članka 3. stavka 1. točke 10. Zakona o gradnji propisano da je građenje izvedba građevinskih i drugih radova (pripremni, zemljani, konstruktorski, instalaterski, završni te ugradnja građevnih proizvoda, opreme ili postrojenja) kojima se gradi nova građevina, rekonstruira, održava ili uklanja postojeća

građevina. Sukladno članku 3. stavku 1. točki 11. istog Zakona, građevina je građenjem nastao i s tlom povezan sklop, izveden od svrhovito povezanih građevnih proizvoda sa ili bez instalacija, sklop s ugrađenim postrojenjem, samostalno postrojenje povezano s tlom ili sklop nastao građenjem.

10. Međutim, u konkretnom slučaju radi se o odrini, odnosno konstrukciji koja se sastoji od stupova s letvama, a koja tradicionalno služi za uzgoj vinove loze, pa je iz citiranih zakonskih odredaba razvidno da se Zakon o gradnji ne odnosi na odrinu, odnosno da se ne radi o građevini u smislu mjerodavnih zakonskih odredbi, a za koju je potrebno ishoditi građevinsku dozvolu.

11. Također, ne može se prihvatiti ni obrazloženje suda da je, u konkretnom slučaju, za gradnju ograde koja je izgrađena protivno GUP-u Grada Dubrovnika potrebno ishoditi građevinsku dozvolu, odnosno da je ovdje isključena primjena Pravilnika, pri čemu sud upire na odredbu članka 1. stavka 2. Pravilnika, prema kojoj se u projektiranju i građenju te izvođenju radova iz stavka 1. ovog članka investitor, projektant i izvođač moraju pridržavati svih propisa i pravila struke koji se odnose na njihovo građenje te se iste ne smiju projektirati, graditi, odnosno izvoditi ako je to zabranjeno prostornim planom ili na drugi način protivno prostornom planu.

12. Naime, iz podataka spisa predmeta proizlazi da je sporna ograda visine 2 m, pa se ovdje radi o ogradi iz odredbe članka 2. stavka 1. točke 3. Pravilnika, kojom je propisano da se bez građevinske dozvole i glavnog projekta može graditi ograda visine do 2,2 m mjereno od najnižeg dijela konačno zaravnanog i uređenog terena uz ogradu. Stoga se gradnji takve ograde može pristupiti bez akta za gradnju, pod uvjetima propisanim Pravilnikom, na koju okolnost osnovano upire i tužitelj u žalbi.

13. Kraj takvog stanja stvari, prvostupanjska presuda i rješenje tuženika, obzirom na obrazloženja koja su njima dana, ne mogu se ocijeniti na zakonu osnovanima, zbog čega je valjalo usvojiti žalbu i poništiti osporenu presudu i rješenje tuženika.

14. Kako je rješenje tuženika poništeno, a radi čije ocjene zakonitosti je tužitelj pokrenuo upravni spor, to je valjalo poništiti i rješenje o odgodnom učinku tužbe.

15. Obzirom da je tužitelj uspio u sporu, to mu je, temeljem članka 79. stavka 4. ZUS-a, valjalo priznati trošak sastava tužbe, u zatraženom iznosu od 414,76 EUR.

16. Slijedom navedenog, temeljem odredbe članka 74. stavka 2. i članka 74. stavka 6. ZUS-a, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 14. svibnja 2024.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović

Dokument je elektronički potpisan:
Senka Orlić-Zaninović

Vrijeme potpisivanja:
02-09-2024
09:01:31

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C115641544852 2D313336313333363030 3638
OU=Signature
S=Orlić-Zaninović
G=Senka
CN=Senka Orlić-Zaninović

Broj zapisa: **9-30865-b9c51**

Kontrolni broj: **0aa4b-af3fe-1c35c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Senka Orlić-Zaninović, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.